

för kvinnans politiska rösträtt, Socialdemokratiska kvinnornas centralstyrelse, Svenska kvinnornas nationalförbund, Sveriges moderata kvinnoförbund och Vita Bandet gives fuld Tilslutning til Forslaget om de nye Ægteskabslove, og Forhaabninger fremsættes om, at Forslaget i indeværende Rigsdag opføres til Lov. I denne Skrivelse fremhæves det, at i sin Helhed er der i Lovforslaget givet Udtryk for de Principper, som Kvinder ønsker at se gennemført. Mandens Værge-Ret over Hustruen er fuldstændig ophævet og Retten til Væretagsen af Børnene er lige for begge Forældre. Hustruens Arbejde i Hjemmet er tilbørligt værdsat, samtidig med at hun har faaet større økonomisk Selvstændighed. Det fremhæves yderligere, at som disse Principper er fremkommet i Lovforslaget, eger de sig til Lovfastning og giver Tro paa, at de vil bidrage til, at Familien derudfra i Fremtiden vil blive Grundvolden for gode Hjem til egen og Samfundets Gavn.

Vi bringer nedenstaaende *Ann Margret Holmgrens* Indlæg i Aftonbladets Enquête angaaende Lovforslaget:

Herr Redaktør!

Till svar på edra frågor ber jag att få säga att jag anser det fremlagda förslaget till ny giftermållsbalk vara särdeles tillfredsställande. Kvinnorna få den befrivelse från målsmanskapet som de ha begärt i snart ett halvt sekel, och det är en ovärderlig vinst som inte bör kunna medföra annat än gott för båda parterna. Likställighetsprincipen är för övrigt konsekvent genomförd, vilket bör lända till hustrurnes utveckling och ömsesidig förmån för makarna.

Jag tror att den kritik av förslaget som har framkommit beror dels på missuppfattning av lagen, dels på de djupt liggande fördomar m. m. som alltid vålla motstånd vid varje föreslagna reform till förbättrande av kvinnans ställning.

Något skäl för kvinnorna att önska uppskov med lagens antagande kan jag inte finna — tvärtom.

Stockholm den 16. febr. 1920.

Ann Margret Holmgren.

Den første internationale Kongres for Arbejderkvinder.

I det norske Blad *Nylænde* skrives om ovenstaaende Spørgsmaal:

Som tidligere meddelt, besluttede *Det Internationale Forbund af Arbejderkvinder* at sammenkalde en Kongres i Washington før den Internationale Arbejdskongres inden *Nationernes Forbund*, hvortil man havde fundet det formaalstjenligt at udelukke kvindelige Delegerede, der skulde have deres store Møde sammesteds.

Kvindesamfundet holdtes fra 28. Oktober til 4. November. Som Mødets Præsident fungerede Forbundets Formand, *Mrs. Raymond Robins*. Tilstedede var Delegerede fra de fleste Lande i Europa — Centralmagterne og Rusland undtagen — fra Amerika, Asien, Afrika og Australien. Ogsaa Europas nydannede Stater, som *Polen* og *Cheko-Slovakiet* var repræsenteret. Fra de nordiske Lande mødte Fabriksinspektør *Betzy Kjelsberg* fra Norge og Fabriksinspektør *Kerstin Hesselgren* fra Sverige. Danmark var ogsaa repræsenteret.

Vi giver her et kort Uddrag af en Beretning, vi har modtaget. I denne meddeles alt, hvad der foregik paa Aabningsdagen: Præsidentens Tale, Sangene, Hilsener fra de forskellige Lande osv. Af Præsidentens Tale fremgaar det, at de Spørgsmaal, som Kongressen havde at behandle, var følgende:

1. Omsorg for Mødre og spæde Børn.
2. Beskyttelse af Børn.
3. Beskyttelse af unge Piger.
4. Natarbejdsspørgsmaalet.
5. Farlige Beskæftigelser.
6. Kontrol med Arbejdsløshed.
7. Ottetimersdagen.

I den eksekutive Komité som blev nedsat, valgtes Fru *Kjelsberg* som en af Vicepræsidenterne. *Miss Margaret Bondfield* fra England foreslog, at der ogsaa skulde holdes en Vicepræsidentplads aaben for Centralmagterne.

En Mængde Resolutioner blev vedtaget. Blandt andet blev der henstillet til *Den første internationale Arbejdskongres indenfor Nationernes Forbund*, at der træffes en international Overenskomst om 1) en Maksimumstid af 8 Timers Arbejde pr. Dag for alle Arbejdere og 48 Timer pr. Uge, 2) at den ugentlige Hvileperiode skal være i det mindste 1½ Dag i Træk, 3) at i Bedrifter, som man gaa

Dag og Nat, skal der være mindst ¼ Times Hvile i hvert 8 Timers Skift.

Til samme Kongres blev der ogsaa sendt følgende Udtalelse: *Den første internationale Kongres for Arbejderkvinder* slutter sig til Bernerkonventionen af 1906, som forbyder Nattearbejde for alle Kvinder ansat i industriel Virksomhed. Endvidere hævder Kongressen, at Nattearbejde skal ved Lov være forbudt ogsaa for Mænd undtagen for saa vidt det er absolut nødvendigt for Arbejdets Natur eller for Bedriftens Fortsættelse, eller i Tilfælde af speciel offentlig Tjeneste.

Som Nattearbejde anses alt Arbejde, som foregaar mellem Kl. 9 Eftm. og 8 Fm.

Ogsaa om Børns Arbejde, om Moderskabsforsikring o. s. v. foreligger der Resolutioner.

Til Rigsdagens Fællesudvalg ang. Kvinders Adgang til Stillinger.

Dansk Kvindesamfund har bragt i Erfaring, at der efter Forløbet af Forhandlingerne i det højtærede Udvalg kun synes at være ringe Udsigt til, at Loven om „Kvinders Adgang til Embeder“ vil blive vedtaget i denne Rigsdagssamling.

I Anledning heraf tillader vi os at rette nedenstaaende Henvendelse til Udvalgets Medlemmer.

Som D. K. allerede ved Lovforslagets Fremkomst overfor Regering og Rigsdag udtalte, vakte Forslagets Forelæggelse megen Tilfredshed indenfor Kvindernes Rækker, og dets Fremkomst har, som naturligt er, vakt ikke ringe Forhaabninger hos Kvinderne, og ikke mindst hos en Række Kvinder, hvem en ufuldstændig, ensidig og uretfærdig Lovgivning hæmmer i den almindelige Fremgang, som de efter deres Uddannelse, Anciennitet og Arbejde har rimeligt Krav paa.

Det vil sikkert være overflødigt overfor det højtærede Udvalg at paa-pege, at ved Lovens eventuelle Forkastelse vil disse Følelser nu blive afløst af en meget stærk Skuffelse og Nedslaaethed, saavel hos de Kvinder, hvem Uretfærdigheden i første Række rammer, som hos de Tusinder af Kvinder, der bl. a. indenfor D. K. staar bag Kravet om Ligestilling for Mænd og Kvinder i vort Samfund.